

Kerknieuwsbrief 7 – 3 mei 2020

Omdat de kerkdiensten en alle kerkelijke activiteiten tot nader bericht zijn opgeschort, ontvangt u hierbij onze wekelijkse kerknieuwsbrief. Op deze manier zijn we toch op de zondagmorgen even met elkaar verbonden.

Meditatie: Wie is een herder voor wie?

n.a.v. Johannes 10:1-11

Meer dan zeven weken zijn voorbij en nog steeds luidt het advies: blij zoveel mogelijk thuis. Het zijn weken van op jezelf aangewezen zijn en oefenen in geduld. Maar ook van omzien naar de ander en van solidariteit. In het bijzonder met hen die werken in de frontlinies. Het is bewonderenswaardig met hoeveel zorg en liefde zij zich inzetten. Het is in Bijbeltaal een soort van herderlijke zorg.

In de tekst van vandaag spreekt Jezus over de goede herder. Een goede herder heeft verantwoordelijkheidsgevoel. Is intens trouw en wil het beste voor de schapen. Ja, een goede herder geeft zijn leven voor de schapen, mocht dat nodig zijn. Bij die herder kun je schuilen en ben je veilig. Hij brengt je naar groene weiden en naar vredig water. Hij geeft je weer nieuwe kracht. En natuurlijk denken we dan ook aan de woorden van Psalm 23.

Met deze woorden in het achterhoofd moest ik denken aan het werk van Henri Nouwen.

In de afgelopen weken heb ik weer eens een dagboek van hem uit de boekenkast gehaald.

Niet het dagboek 'Brood voor onderweg', waar ik het in de zondagse overdenkingen wel eens over heb gehad. Nee, dit boek heet 'Keerpunt'.

Nouwen heeft het geschreven tijdens zijn eerste kennismaking met de Ark, een leefgemeenschap van lichamelijk en verstandelijk gehandicapten met hun begeleiders in het Noord-Franse dorp Trosly-Breuil. Een jaar lang – van augustus 1985 tot juli 1986 - woonde en werkte hij hier. Hij, die daarvoor als professor doceerde aan de prestigieuze theologische faculteiten van Yale en Harvard.

De keuze die Nouwen in Trosly maakt voor mensen die hem nodig hebben, raakt aan de tekst van vandaag in het evangelie naar Johannes. Terwijl ook hij geconfronteerd werd met zichzelf en moest leren geduldig te zijn, lukt het

hem om met vallen en opstaan meer en meer een herder te zijn. Hij ziet hoe zijn collega-begeleiders de gehandicapte mensen met wie ze werken zelfvertrouwen en een gevoel van eigenwaarde weten te geven. En hij schrijft dan: Vanmiddag had ik zelf ook een dergelijke ervaring, toen ik appels ging plukken met Janice, Carol, Adam en Rose. Ik dacht: we gaan appels plukken, we doen ze in zakken en gaan weer naar huis. Maar ik merkte al gauw dat dat allemaal niet zo belangrijk was. Belangrijker was het om Rose te helpen een paar appels te plukken, om met Janice rond te lopen en te zoeken naar appels die zo laag hingen dat zij er zelf bij kon, om Carol complimentjes te geven omdat ze zo goed appels wist te vinden, en om gewoon maar naast Adam te gaan zitten onder een appelboom en hem het gevoel te geven dat hij er in zijn rolstoel ook bij hoorde. We hadden uiteindelijk vier zakken appels, en daar hadden we meer dan een uur over gedaan. Ik had dat in een half uur in mijn eentje kunnen doen. Maar efficiëntie is voor de Ark niet het allerbelangrijkste. Zorg en aandacht, daar gaat het om.

Ervaringen als deze, die hij in zijn dagboeknotities beschrijft en die een heel (geloofs)proces in hemzelf teweegbrengen, bepalen de volgende stap op zijn weg van de navolging van Jezus. Het is een keerpunt in zijn leven. De professor aan belangrijke universiteiten wordt uiteindelijk pastor in een Arkgemeenschap - Daybreak - bij Toronto.

Een prachtig verhaal in deze corona-tijd, waarin ook wij pas op de plaats moeten maken en worden bepaald bij de vraag wat leven is en wat belangrijk is. Waarin ook wij rekening moeten houden met de ander. Ja, een prachtig verhaal over wie een herder voor een ander kan zijn.

Ik wens u allen goede moed!
ds. Geke Westra

Klokken van hoop en troost

Elke woensdagavond zijn in de afgelopen weken van Groningen tot Middelburg en van de Waddeneilanden tot in het puntje van Limburg de kerkklokken geluid als teken van verbondenheid in deze moeilijke periode. Heel voorzichtig gaan we nu een nieuwe fase in met o.a. de opening van de basisscholen. De fase waarin alles 'normaal' is zal misschien nog een tijd op zich laten wachten, maar de fase die nodig is om daar te komen gaat beginnen. Dat zijn hoopvolle tekens! De bedoeling van het luiden van de klokken van hoop was dat mensen de hoop niet zouden verliezen. En daarom is landelijk ook besloten dat het goed is om 'klokken van hoop' voor nu te beëindigen.

Gedenkwaardige dagen

Afgelopen maandag 27 april werd een heel bijzondere koningsdag gevierd! Op 4 mei zal – ook anders dan anders - worden stilgestaan bij de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Voorafgaande aan de taptoe en de twee minuten stilte zullen de kerkklokken luiden. En eveneens op 5 mei van 12.00-12.15 uur. Daarmee markeren we de dag waarop het 75 jaar geleden is dat Nederland bevrijd is.

Giften

Het stemt tot dankbaarheid dat in de afgelopen periode opnieuw een aantal giften zijn ontvangen op de bankrekening van de kerk en de diaconie. Nieuw is dat ook via de website gedoneerd kan worden. De doneerknop vindt u onder 'nieuws'.

Kerkdiensten op televisie

Graag verwijzen we u voor de kerkdiensten naar een paar alternatieven:

- In Friesland verzorgt Omrop Fryslân elke zondag waarop de kerken gesloten zijn om 10.00 uur een kerkdienst vanuit de Martinikerk te Franeker.
- Op RTV Kanaal 30 wordt iedere zondagmorgen een dienst vanuit de Ikker of de Kruiskerk in Burgum uitgezonden.
- NPO2 zendt 's zondags om 9.20 uur een kerkdienst uit vanuit de kapel van de dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk. De komende zondagen verzorgt predikant Jeannette Westerkamp de meditaties.

**Protestantse Gemeente
Hurdegaryp**

© 2020 Protestantse Gemeente Hurdegaryp

De Protestantse Gemeente Hurdegaryp verzendt deze kerknieuwsbrief om in deze uitzonderlijke en moeilijke tijd contact te houden met haar gemeenteleden. Kent u gemeenteleden die deze kerknieuwsbrief nog niet ontvangen? Zij kunnen dit doorgeven via scriba@pghurdegaryp.nl of telefonisch (zie kerkblad).